

Agonia unei flori

Aurel Oancea

Floare tristă și frumoasă, floare
Aruncată-n colbul din cărare,
Din iubire fost-ai dăruită,
Dar te stingi sub soare, ofilită.

Mulți, pe lângă tine, trec acum,
Unii nu te văd cum zaci în drum,
Neatenți, te calcă în picioare.
Cui să-i pese de ce simte-o floare?

Agonia-ți va sfârși îndată.
Vei muri, de nimeni regretată,
Cum mor florile de pretutindeni.
Nu-și va aminti de tine nimeni.

Floare tristă, cât de mult te-asemeni
Cu a mea iubire pentru oameni...